

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 24-06-503 סגל נ' קואלה סטייל בע"מ

לפני כבוד הרשם בכיר מיכאל שמפל

התובע: דור סגל

נגד

הנתבעת: קואלה סטייל בע"מ - 516208790

פסק דין

מבוא

1. לפני תביעה כספית על סך 60,000 ₪ שעניינה דרישת פיצוי לפי סעיף 31א(א)(4) לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981 (להלן: "החוק") בגין אי קיום הוראות סעיפים 14ג(ג) ו-14ה(ב). כן עוסקת התביעה ב-10 דברי פרסומת אשר נשלחו ע"י הנתבעת למכשיר הטלפון של התובע (באמצעות מסרונים), בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), תשמ"ב-1982 (להלן: "חוק הספאס").

2. התובע, עו"ד במקצועו.

3. הנתבעת, קואלה סטייל בע"מ, היא חברה פרטית המאוגדת בישראל העוסקת בממכר ריהוט לעיצוב הבית באמצעות אתר אינטרנטי.

עיקר טענות התובע

4. התובע רכש ביום 31.12.23 באמצעות אתר האינטרנט של הנתבעת שני כסאות בר, בעלות כוללת של 1,896 ₪. מספר ימים לאחר שסופקו הכיסאות ובטרם חלפו 14 ימים ממועד האספקה, התובע פנה לנתבעת באמצעות דוא"ל, בבקשה להחזירם, בהתאם לזכותו לביטול העסקה [סעיף 14ג(1) לחוק].

5. ביום 15.1.24 השיבה הנתבעת לפנייתו, ומסרה כי בהתאם לתקנון האתר, ניתן להחזיר את הכיסאות שנרכשו ולקבל חזרה את תמורתם בניכוי דמי ביטול ודמי הובלה (התקנון שעמד בתוקף במועדים הרלוונטיים צורף נספח ב' לכתב התביעה). התובע הפנה את תשומת ליבה של הנתבעת לחוק, לפיו דמי הביטול שניתן לגבות הם בסך 100 ₪ או 5% משווי העסקה, לפי הנמוך מבין השניים [ס' 14ה(ב)(1) לחוק], ולמעט דמי ביטול כאמור, אין היא רשאית לגבות כל סכום נוסף בגין ביטול העסקה – אף לא דמי הובלה. לטענת התובע, דמי הובלה נועדו למקרים בהם הלקוח אינו מעוניין להחזיר את המוצר באופן עצמאי, ואילו במקרה הנדון הוא ביקש להחזיר את המוצר בכוחות עצמו ועל חשבון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 24-06-503 סגל נ' קואלה סטייל בע"מ

6. כתגובה לכך, הנתבעת מסרה כי בהתאם למדיניות ההחזרות המפורטת בתקנון, לא ניתן להחזיר את הכיסאות באופן עצמאי. התובע דרש מהנתבעת לבחון את עמדתה בשנית, אך לשווא. על כן, התובע הסכים (תחת מחאה) להחזרת הכיסאות בהתאם לתנאים שנקבעו בתקנון, בניכוי דמי ביטול ודמי הובלה, וביום 25.1.24 נשלחה אל התובע אסמכתא בגין הזיכוי בסך 1,651 ₪ (שווי העסקה בניכוי דמי ביטול בהתאם לחוק ועלות הובלה בסך 150 ₪).
7. לטענת התובע, האופן בו פעלה הנתבעת מהווה הפרה של סעיפים 14(ג) ו-14(ב) לחוק.
8. לדבריו, היות והנתבעת עוסקת בשיווק אונליין בלבד, כל לקוחותיה רוכשים את המוצרים בעסקת מכר מרחוק, בהתאם להגדרה הקבועה בס' 14(ג). באשר לכך, מדיניות התקנון שבאתר הנתבעת חלה על כל לקוחותיה, שכן, כל לקוח הדורש ביטול עסקה- מחויב בדמי הובלה בסכום זה או אחר שונים, כפי שנרשם בתקנון. לטענת התובע, מדובר בהפרה בנסיבות מחמירות כפי שמגדיר ס' 23א(ב)(1) ואו- ס' 23א(ב)(3) לחוק (הפרה שמכוונת למספר רב של צרכנים אוו העוסק הפיק רווחים גדולים במיוחד מהפרת החוק).
9. לפיכך, ובהתאם לסעיף 31א(ג)(1) לחוק, הקובע כי בימ"ש רשאי לפסוק פיצוי של עד לסך של 50,000 ₪ "אם מצא כי ההפרה נעשתה בנסיבות מחמירות", התובע מבקש לפסוק לטובתו פיצוי עד הסכום האמור (להלן: **"פיצויים לדוגמא"**).
10. אציין כי בטופס הדיווח שהוגש ע"י התובע בעקבות הדיון המקדמי שנערך ביום 10.11.24, טען התובע, כי לאחר הגשת התביעה הנתבעת שינתה את מדיניות החזרת המוצרים כפי שזו מופיעה בתקנון. כך שכעת, לקוחות שמבקשים לבטל עסקה, רשאים להחזיר את המוצרים באופן עצמאי, ללא חיוב בדמי הובלה (ר' נספח 2 לטופס הדיווח). הנתבעת אינה חולקת על כך שהתקנון אכן שונה, אך טוענת כי אין בכך כדי להוות הודאה כי נפל פגם במדיניות הקודמת שלה ביחס לביטול עסקה והחזרת מוצרים.
11. ביום 31.12.23 שלחה הנתבעת דבר פרסומת באמצעות מסרון למכשיר הטלפון הנייד של התובע ובסיום ההודעה ניתנה האפשרות להסרה מרשימת התפוצה באמצעות שליחת המילה "הסר" לאותו המספר ממנו נשלחה הודעת הפרסומת. זמן קצר לאחר מכן, התובע אכן השיב למסרון באופן האמור ("**הודעת הסר**"), בכדי להימנע מקבלת דברי פרסומת חוזרים (נספח ו' לכתב התביעה).
12. חרף זאת, התובע הוסיף לקבל עשרה דברי פרסומת נוספים באמצעות מסרונים בתוך פרק זמן של שלושה חודשים (סעיף 31 לכתב התביעה, ונספח ז'). נוכח זאת, ובהתאם לקבוע בסעיף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 503-06-24 סגל נ' קואלה סטייל בע"מ

30א(ט) לחוק הספאם, התובע עתר לפסוק לו פיצוי ללא הוכחת נזק בסך 1,000 ₪ בגין כל דבר פרסומת שהתקבלה שלא כדין - סך הכל 10,000 ₪.

עיקר טענות הנתבעת

13. מרבית המסכת העובדתית שהוצגה על ידי התובע בכתב תביעתו לעניין ביטול העסקה אינה מוכחשת ע"י הנתבעת.

14. הנתבעת טוענת כי ככלל, במקרה של ביטול עסקה, כל עוד לא מדובר במוצרים פסידים, היא מאפשרת ללקוחותיה להשיבם באופן עצמאי. אולם, בענייננו, מדובר בכיסאות העשויים עץ מלא, אשר הובלתם מחייבת אריזה מוקפדת בחומרי נייר קשיחים, על מנת למנוע נזקים שעלולים להיגרם במהלך ההובלה. כן נטען, כי בשל מאפייני המוצרים וגודלם, לא ניתן להובילם ברכב פרטי, אלא נדרש לשם כך רכב משא ייעודי להובלות.

15. לטענתה, מדובר במוצרים פסידים הדורשים הובלה מיוחדת, שכן, החזרתם באופן עצמאי עלולה לגרום להם נזקים ובכך לפגוע באפשרות למכירתם בשנית. לדבריה, אילו המוצרים היו ניזוקים במהלך ההובלה העצמאית, האחריות לשאת בעלויות הנזק הייתה מוטלת על התובע. לפיכך, דרישתה לחיוב בדמי הובלה, נועדה להגן על שלמות מוצריה ולחסוך עלויות גבוהות לתובע.

16. כמו כן, לעניין שינוי התקנון, ב"כ הנתבעת הודה כי לאחר הגשת כתב ההגנה, שונה התקנון המופיע אתר הנתבעת.

17. לעניין הדיוור הפרסומי טענה הנתבעת בכתב ההגנה, כי התובע פעל בחוסר תום לב, כיוון שבתאריכים 11.01.24 ו- 15.01.24 הוא ביצע רכישות חוזרות באתר ובמסגרת תהליכי הרכישה הוא אישר את הצטרפותו לרשימת התפוצה לקבלת דברי פרסום. עוד הוסיפה הנתבעת כי האישור על קבלת דברי הפרסום התקבל ביום 22.1.24, לכן המשיך התובע לקבל דברי פרסומת.

18. לאחר מכן, בדיון שהתקיים ביום 17.03.25 ב"כ הנתבעת העלה טענה לפיה, הודעת "הסר" אותה שלח, כביכול, התובע, לא נקלטה במערכת. מדובר במערכת אוטומטית שלא מזהה הודעת הסר שנשלחה עם "רווח" לאחר ההודעה, כפי ששלח התובע. עוד נטען בדיון, כי הדבר נבדק עם המנהל הטכני בחברה ובעקבות הכשל הטכני שעלול להיווצר במסירת הודעת "הסר" עם רווח, הוסיפו בדברי הפרסומת קישור- ועל מנת להימנע מקבלת הודעות פרסומת יש ללחוץ עליו ולאשר את ההסרה מרשימת התפוצה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 503-06-24 סגל נ' קואלה סטייל בע"מ

דיון והכרעה

19. אציין כבר עתה, כי לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בכל אשר הוגש בתיק, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל, אך בחלקה.

הפרת חוק הגנת הצרכן

20. סעיף 14ה(ב)(1) לחוק קובע כי במקרה בו ביטל הצרכן עסקת מכר מרחוק, יחזיר העוסק לצרכן את מלוא התמורה ששילם בניכוי דמי ביטול בסך 100 ₪ או 5% ממחיר הנכס (לפי הנמוך מבניהם). כמו כן, סעיף 14ה(ד) לחוק קובע מפורשות, שדמי הביטול כוללים כל הוצאה בשל ההתקשרות בעסקה או ביטולה - לרבות חיוב בדמי הובלה. שכן, בגביית דמי ביטול, ישנו גילום של הוצאות העוסק ואלו באות לידי ביטוי גם דמי ההובלה.

21. הנתבעת קבעה בתקנון מדיניות המנוגדת להוראות החוק ובדרך זו הטילה על הצרכנים עלויות נוספות במסגרת ביטול עסקה. הוראות החוק הן קוגנטיות ולא ניתן להתנות עליהן. טענת הנתבעת כי מדובר במוצרים פסידיים שגויה, היות ולא מדובר בכאלה, ודרישת דמי הובלה בנוסף לדמי ביטול - משמעותה עקיפת החוק באופן שבו דמי הביטול ייגבו פעמיים, נוכח זאת הגעתי למסקנה, כי הנתבעת אכן הפרה את הוראות החוק האמורות.

22. כעת, אדון בשאלת הפיצוי מכוח סעיף 31א לחוק

סעיף 31א(ג)(1) לחוק קובע:

"על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה כאמור באותו סעיף קטן פיצויים לדוגמה בסכום העולה על 10,000 שקלים חדשים ובלבד שאינו עולה על 50,000 שקלים חדשים, אם מצא כי ההפרה היא הפרה חוזרת או הפרה נמשכת או שהיא נעשתה בנסיבות מחמירות כהגדרתן בסעיף 23א(ב)"

23. ראשית – עניין לנו ב"הפרה נמשכת", שהרי התקנון ובו הדרישה הבלתי חוקית לעניין נשיאה בעלות דמי הובלה עמד בתוקף משך תקופה ארוכה, עד אשר שונה ע"י הנתבעת לאחר הגשת כתב התביעה. די בכך כדי לשקול פסיקת פיצוי בסכום מוגדל, כאמור בסעיף 31א.

24. כאמור, התובע עומד על זכותו לקבלת פיצויים לדוגמה מכוח סעיף 31א בטענה שההפרה נכנסת לגדר 23א(ב)(1) - המעשה מתייחס למספר רב במיוחד של צרכנים ואו 23א(ב)(3) - עובר העבירה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 24-06-503 סגל נ' קואלה סטייל בע"מ

הפיק רווחים או טובות הנאה גדולים במיוחד מהמעשה. שכן, על מנת להיכנס לגדרי חיוב מוגדל המוטל מכוח סעיף 31א(ג) לחוק, על סעיף 23א(ב) להתקיים.

25. סעיף 23א(ב) לחוק קובע:

"בסעיף זה, "נסיבות מחמירות" - אחת מאלה:

- (1) המעשה מתייחס למספר רב במיוחד של צרכנים;
- (2) המעשה גרם נזק חמור במיוחד לצרכן או לקבוצת צרכנים;
- (3) עובר העבירה הפיק רווחים או טובות הנאה גדולים במיוחד מהמעשה"

26. לעניין ס"ק 1, התובע צירף לכתב תביעתו את תקנון אתר הנתבעת. בסעיף 2 למדיניות החזרים וביטול עסקה, צוין במפורש כי במקרה של ביטול עסקה לאחר שנשלח המוצר אל המזמין ובאם המוצר הגיע למחסני החברה וטרם הגיע לבית הלקוח, יינתן ללקוח החזר כספי בניכוי 5% או 100 ₪ הזול מבניהם, **ובניכוי דמי ההובלה**. כמו כן, לכתב תביעתו של התובע צורף מחירון ההובלות שבאתר הנתבעת, כאשר דמי ההובלה משתנים ממוצר למוצר. התובע חויב בסך 150 ₪ בגין ההובלה, כפי שמצוין באתר הנתבעת, להובלה של עד 4 כיסאות.

27. לא יכול להיות חולק, כי מרבית, אם לא כל לקוחות הנתבעת, רוכשים את מוצריה באמצעות אתר האינטרנט אותו היא מפעילה, וכי התקנון מופנה לכלל לקוחותיה, דהיינו - אותה דרישה בלתי חוקית לעניין דמי ההובלה התייחסה למספר רב של צרכנים. על כן, ס"ק 1 בהחלט מתקיים במקרה דנן. אמנם לא ברור מהי המשמעות הכספית של אותה הפרת חוק, שכן לא הובאו ראיות ביחס למספר לקוחות שביטלו עסקאות ונאלצו לשאת בדמי ההובלה, אך כאמור, ברור כי הדרישה הבלתי חוקית לשאת בדמי ההובלה היתה מופנית כלפי כלל לקוחות הנתבעת ודי בכך.

28. לעניין ס"ק 3, - הרווח שהפיקה הנתבעת במקרה דנן אינו גבוה ועל כן ס"ק זה לא מתקיים בענייננו.

29. בנוגע לשאלת גובה הפיצוי המוגדל לדוגמה, סעיף 31א(ה) לחוק מפרט את השיקולים שעל בית המשפט לשקול לצורך קביעת סכום הפיצוי לדוגמה כדלקמן:

- "בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לצרכן כתוצאה מביצוע ההפרה:**
- (1) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;
 - (2) עידוד הצרכן למימוש זכויותיו;
 - (3) חומרת ההפרה, היקפה הכספי ונסיבותיה;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 24-06-503 סגל נ' קואלה סטייל בע"מ

- (4) שוויה הכספי של העסקה שבקשר אליה בוצעה ההפרה;
 (5) ההיקף הכספי של עסקי העוסק;
 (6) גובה הקנס הקבוע בשל אותה הפרה לפי סעיפים 23 או 23א אם קבוע קנס כאמור".

30. מטרת הפיצויים לדוגמה היא לשרת את מנגנון ההרתעה והאכיפה הפרטית. אכיפת החוק היא קריטית ליצירת הרתעה אפקטיבית ולמניעת ניצול צרכנים בידי גופיים עסקיים. בהיעדר אכיפה קפדנית עוסקים יבחרו להמשיך בדרך שבה מפרים את הוראות החוק בשל הסבירות הנמוכה שינקטו נגדם בהליך משפטי, בייחוד, כאשר מדובר בסכום לא גבוה במיוחד. לניהול ההליך המשפטי עלות גבוהה בהשוואה לפיצוי הכספי- שעשוי להיות שולי, כך שבמקרים רבים אין לצרכן כדאיות כלכלית לממש את זכויותיו בבית המשפט. עם זאת, לשם כך פיצויים מסוג זה נועדו ומטרתם לצמצם ככל האפשר את חוסר האיזון בעמדות הכוח בין הצרכן לעוסק ובכך למנוע מקרים דומים בעתיד.

31. אבהיר כי ההרתעה חשובה בפרט כאשר ההפרה נעשתה על ידי העוסק במודע, בעניינינו, התובע פנה אל הנתבעת והפנה את תשומת ליבה אל הוראות החוק בטענה כי גביית דמי ההובלה בנוסף לדמי ביטול היא מדיניות שנוגדת את הוראות חוק הגנת הצרכן. כפי שעולה מהתכתבויות התובע בדוא"ל עם הנתבעת בימים 14.01.25-15.01.25, התובע נתן לנתבעת את האפשרות שלא לחייבו, אך שהנתבעת דחתה את דרישתו ועמדה על כך שלא ניתן להחזיר את המוצר באופן עצמאי אלא רק בהובלה שיחויב בגינה.

כך נאמר בדברי ההסבר להצעת חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 21) "דרישתה של פיצויים לדוגמה מותנית, לא רק בכך שנעשתה הפרה בידי עוסק, אלא גם בכך שהעוסק לא פעל בהתאם להוראות החוק אף שהצרכן ביקש זאת ממנו במפורש" (דברי ההסבר להצעת החוק, התשס"ז-2006, ה"ח 272 בעמ' 177).

בהקשר זה אני קובע כי אופי ההפרה כאמור, היה ידוע לנתבעת, וחזקה כי הוראות החוק היו ידועות לה. על הנתבעת היה להתייחס לטענת התובע ולחזור בה ממדיניותה שמנוגדת לדרישות החוק, כפי שהתובע דרש ממנה. בנסיבות אלו, גם אם לא הוכח כי מדובר בהפרה מכוונת או שיטתית, אני סבור כי לא ניתן להתעלם באופן שבה ההפרה נעשתה באשר למודעותה. אכיפת החוק, כמו גם הרתעה מפני הפרתו, מהווים טעם אשר יש להביאו בחשבון בעת פסיקת פיצויים לדוגמה, כך גם נקבע בע"א (חיפה) 30729-01-22, הוט נט שירותי אינטרנט בע"מ נ' יהונתן גולן ("עניין גולן"; פורסם במאגרים. 27.6.22).

32. לאחר ששקלתי את כל השיקולים הדרושים, ובשים לב לפסקי הדין המנחים של בתי המשפט המחוזיים [נ' פסק הדין בעניין גולן, וכן רת"ק (חיפה) 42400-11-23, הוט מערכות תקשורת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 24-06-503 סגל נ' קואלה סטייל בע"מ

בע"מ נ' מנחם שטרן (פורסם במאגרים: 9.1.24), מצאתי לחייב את הנתבעת בפיצוי לדוגמה בסך 20,000 ₪.

הפרת סעיף 30א לחוק הספאם:

33. התובע טוען כי ביום 31.12.23 קיבל דבר פרסומת מטעם הנתבעת באמצעות מסרון והשיב באותה הדרך בהודעת "הסר". חרף זאת, הנתבעת המשיכה לשלוח לתובע דברי פרסומת נוספים (נספח ז' לכתב התביעה).

34. הנתבעים טוענים כי התובע פעל בחוסר תום לב, כי ביום 11.01.24 ו-15.01.24 הוא ביצע רכישות חוזרות באתר ואישר את רישומו לרשימת התפוצה. לטענתה, אישורו התקבל במערכת אתר הנתבעת ביום 22.01.24 כפי שצורף לכתב ההגנה.

35. אין חולק כי מדובר בהודעות בעלות תוכן שיווקי, כאשר המחלוקת הינה ביחס לשאלה האם התובע אישר את קבלת דברי הפרסומת בעת הרכישות הנוספות, או לאו.

36. התובע הודה, כי רכש באתר הנתבעת לאחר שהשיב הודעת "הסר" לדבר הפרסומת שהתקבל במכשירו, אך דברי הפרסומת בגינם הוגשה התביעה התקבלו ללא הסכמתו.

37. סבורני, כי לא עלה בידי הנתבעת לעמוד בנטל המוטל עליה להוכיח כי התובע נתן הסכמה מפורשת לקבלת דברי פרסומת בהתאם לסעיף 30א(ב) לחוק הספאם. הנתבעת לא הציגה כל מסמך או אסמכתא ממנה ניתן ללמוד כי הסכמה כאמור אכן ניתנה. ניתן אף לראות, כי הנתבעת שלחה לתובע הודעת פרסומת גם ביום 10.1.24, דהיינו – עוד מלפני המועד בו בוצעה הרכישה הנוספת באתר.

38. נוסף על כך, בדיון שנערך לפניי ביום 17.03.25, הנתבעת טענה לכשל טכני, לפיו, הודעת "הסר" לא נקלטה למערכת כשהלקוח הוסיף "רווח" לאחר המילה "הסר", בטרם שליחתה. התובע התנגד להרחבת חזית אסורה זו - ובצדק רב. מדובר בטענה חדשה שלא הועלתה במסגרת כתב ההגנה, אלא לראשונה במהלך דיון ההוכחות. הנתבעת אף לא עתרה לתקן את כתב ההגנה. הלכה ידועה היא, כי משקבעו הצדדים את רשימת הפלוגתות העומדות לדיון, גודרת רשימה זו את הסוגיות שבהן ידון בית המשפט ואין להרחיב את הדיון לשאלות משולבות של עובדה ומשפט, שלא נכללו באותה רשימה, אלא אם כן, הביע בעל הדין שכנגד, במפורש או מכללא, את הסכמתו לנהל את המשפט בחריגה ממה שהוגדר ברשימה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 24-06-503 סגל נ' קואלה סטייל בע"מ

39. כן אוסיף, כי באשר לאופן ביצוע ההסרה מרשימת הדיוור, כפי שמופיע במסרונים – ככלל, על הנתבע להציע את פעולת ההסרה באופן הקל והפשוט ביותר- או מתן אפשרות לכתוב את המילה "הסר" ולשלוח חזרה למספר ממנו התקבל דבר הפרסומת, או מתן אפשרות לרשום ולשלוח, למשל, את הספרה "1". אין כל מקום לצרף להודעת הפרסומת קישור עליו יש ללחוץ, שעה שלא ידוע ולא ברור לאן הקישור מוביל.

40. כפי שציינתי, היה על הנתבעת להוכיח את דבר אישורו של התובע לקבל דיוור פרסומי, אלא שלא מצאתי כי עמדה בנטל זה. עם זאת, בנסיבות העניין, יש להתחשב בכך שהתובע פנה לנתבעת בדרישת ההסרה פעם אחת בלבד (ביום 31.12.23). אבהיר, כי לא ניתן להתייחס למקרה דנן כאל מקרה בו התובע "אוגר" דיוור פרסומי ובוחר להגיש תביעתו לאחר קבלת כמה עשרות הודעות פרסומת. לא כך הוא המצב בענייננו.

41. כמו כן, סעיף 30א(ג) לחוק הספאם קובע סייגים, לפיהם רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת גם אם לא התקבלה הסכמת הנמען בהתקיים כל אלה:

- (1) פרטי הנמען נמסרו במהלך רכישה של מוצר וואו שירות או במהלך מו"מ לרכישה כאמור וכן המפרסם הודיע לנמען על כך.
- (2) המפרסם נתן הזדמנות להודיע כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת והנמען לא עשה כן.
- (3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה 1 לחוק.

42. עולה מכל האמור לעיל, כי התובע ביצע רכישה אצל הנתבעת, לאחר משלוח סירובו להודעות הספאם, ונתן את פרטיו במהלך הרכישה מבלי לתת כל הוראה אחרת בדבר שליחת הדיוור. אין חולק כי דברי הפרסומת שנשלחו לתובע מתייחסים למוצר ולשירות אותו מעניקה הנתבעת. וכן, כי הנתבעת נתנה לתובע את ההזדמנות לסרב מלקבל דברי פרסומת. יחד עם זאת, לא הוכחה טענת הנתבעת לפיה התובע נתן את הסכמתו לכך.

43. בשים לב לכל האמור לעיל, מצאתי לחייב את הנתבעת לשלם לתובע בגין כל עשר הודעות הדיוור הפרסומי סך כולל של 5,000 ₪.

44. **סיכומי של דבר:** אשר על כן, ועל יסוד כל המפורט לעיל, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי בסך של 20,000 ₪ בגין הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן, וכן סך של 5,000 ₪ בגין הפרת הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים). כמו כן אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע הוצאות משפט, כדלקמן: אגרת משפט כפי ששולמה, ובנוסף שכ"ט עו"ד בסך כולל של 6,000 ₪ (בהקשר זה אציין, כי אין רלוונטיות לכך שהתובע ייצג את עצמו. על פי הדין הוא בהחלט זכאי לפסיקת שכ"ט עו"ד, מה עוד שעניין לנו בתובע שהוא עו"ד).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 503-06-24 סגל נ' קואלה סטייל בע"מ

45. כל הסכומים ישולמו בתוך 30 יום, אחרת יישאו ריבית פיגורים מהיום ועד תשלום המלא בפעל.

ניתנה היום, בט"ז ניסן תשפ"ה, ב14 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.

מיכאל שמפל, רשם בכיר